

[Grønning.]

og det foreliggende Lovforslag bærer ogsaa Præg deraf. De enkelte Paragraffer er nu gennemarbejdet saadan, at der ikke er meget at sige til hver enkelt Paragraf. Hovedparagraffen set fra et Dyrkerstandpunkt er § 3, der fastlægger en Grundpris og dernæst bestemmer, at der kan finde en Efterregulering Sted, da visse Omkostninger, som i Øjeblikket ikke er kendt og derfor heller ikke kan beregnes, bliver bekendt i Løbet af Sommeren. Det synes jeg er en meget formaalstjenlig Paragraf at have i en Lov under de nuværende Forhold, men jeg havde ganske vist ventet — og dermed tror jeg at være i Overensstemmelse med Dyrkerne —, at den Grundpris, som den højtærede Minister har fastsat, havde været lidt højere. Da der imidlertid formentlig vil blive nedsat et Udvalg til en kort Behandling af Sagen, kan det Spørgsmaal eventuel nærmere drøftes dér.

Den Melispris, der er fastsat, er beregnet i Overensstemmelse med Roeprisen; medens der tidligere var en Maksimalpris paa Melis, er denne Maksimalpris nu fjernet, hvilket Forholdene har medført. Jeg mener heller ikke, at Melispris paa 40 Øre, navnlig set i Forhold til hvad man maa betale i andre Lande, kan være afskrækkende for Forbrugerne. Jeg mener i det hele taget, det er et Forslag, som vil betyde store Fordele, saaledes som det ogsaa blev nævnt af en tidligere Taler. Denne Lovgivning har nu i en Række Aar været medvirkende til at skabe Beskæftigelse, Handel og Omsætning, navnlig paa Lolland-Falster, men ogsaa i enkelte andre Landsdele, og har samtidig medvirket til at sikre vort Land rimelige, jeg tør sige billige, Sukkerpriser saavel til Forbrug som til Fabrikation. Derfor er der al mulig Grund til at fortsætte med denne Lovgivning.

Naar Ordføreren for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Peder Nørgaard, siger, at det er rimeligt, at der nu maa finde en Forhøjelse Sted af Priserne i Forhold til de stigende Omkostninger, kan jeg ikke undlade at sige, selv om det ikke har noget med den foreliggende Sag at gøre, at netop det Synspunkt ønsker vi gennemført med Hensyn til en anden vigtig og væsentlig Kultur inden for det danske Landbrug, nemlig Kornet; men det kommer vi jo til ved en senere Lejlighed.

Vi kan anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling.

A. M. Hansen: Under Hensyn til den stærke Stigning i samtlige Driftsomkost-

ninger ved Dyrkningen af Sukkerroer kan mit Parti tiltræde den foreslaaede Forhøjelse af Roeprisen, ligesom vi ogsaa kan tiltræde Bestemmelsen om, at Arealerne udvides med de foreslaaede 10 pCt. Jeg vil gerne her tiltræde Ministerens Udtalelse om, at der her ved aabnes Mulighed for, at nye Dyrkere i Aar kan faa Areal til Dyrkning. Saadanne Ønsker har i de sidste Aar ikke kunnet imødekommes, da ingen væsentlig Udvidelse af Arealerne har fundet Sted. Jeg hilser med Glæde, at der i Aar er Mulighed for at imødekomme de Ønsker, der er fremsat og vil blive fremsat fra de ny tilkommende Landbrugsejere i Sukkerroegnene. Selv om Udvidelsen af Arealerne fortrinvis skal komme de gamle Dyrkere til gode, maa man ikke glemme, at ny tilkommende Ejere af Landbrugsejendomme, hvor der ikke tidligere har været dyrket Sukkerroer, har et stærkt Ønske om ogsaa at faa Lov til at dyrke et nogenlunde forholdsmæssigt Areal, og dette ser jeg at der i det foreliggende Lovforslag aabnes Mulighed for, hvad jeg maa udtale min store Tilfredshed med.

Der er allerede sagt, at Lovforslaget vil komme i Udvalg, og Enkeltheder angaaende Arealfordeling og andre lignende Spørgsmaal, som maatte rejse sig, vil bedst kunne behandles dér. Jeg kan derfor slutte med paa mit Partis Vegne at anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Hartel: Hverken Tidspunktet eller Forslaget opfordrer til lange Forhandlinger. Jeg kan slutte mig til den Betragtning, at landbrugsmæssigt er vi saa langt henne mod Foraaret, at denne Sag hurtigt maa tilendebringes. Min Gruppe har Aar for Aar støttet denne Lovgivning, og vi fortryder det ikke. Opgaven har været efter en rigtig Bedømmelse af de erhvervsøkonomiske Forhold Verden over at sikre den størst mulige produktionsmæssige Uafhængighed for vort Land, og som nu Forholdene har udviklet sig, staar vi i Dag helt uden noget Valg. Det maa klart kunne ses, at hvis vi ikke har en hjemlig Sukkerproduktion, vil det være meget vanskeligt at skaffe de nødvendige Tilførsler andetstedsfra. Derfor kan vi ogsaa tiltræde, at der finder en Forøgelse Sted af Arealen, idet det maa være ønskeligt, at betydelige Reserver, om det ellers er muligt, kan opspares.

Prisen for Roerne er her fastsat til 2 Kr. 50 Øre, og denne Pris betyder en Forhøjelse. Jeg er ikke sikker paa, at den er tilstrækkelig; jeg havde hellere set en Pris paa 2 Kr. 60 Øre eller 2 Kr. 70 Øre, men det kunde maaske oplyses her, om Roedyrker-